

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ

П'ЯТА СЕКЦІЯ

**СПРАВА «СТУЖУК ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF STUZHUK v. UKRAINE)**

(Заява № 48021/13)

РІШЕННЯ

СТРАСБУРГ

11 лютого 2021 року

Це рішення є остаточним, але може підлягати редакційним виправленням.

РІШЕННЯ У СПРАВІ «СТУЖУК ПРОТИ УКРАЇНИ»

У справі «Стужук проти України»

Європейський суд з прав людини (П'ята секція), засідаючи комітетом, до складу якого увійшли:

Івана Джеліч (*Ivana Jelić*), Голова,

Ганна Юдківська (*Ganna Yudkivska*),

Арнфінн Бордсен (*Arnfinn Bårdsen*), судді,

та Лів Тігерштедт (*Liv Tigerstedt*), в.о. заступника Секретаря секції,
після обговорення за зачиненими дверима 21 січня 2021 року
постановляє таке рішення, що було ухвалено у той день:

ПРОЦЕДУРА

1. Справу було розпочато за заявою, поданою до Суду проти України на підставі статті 34 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) 18 липня 2013 року.

2. Заявника представляла пані С.М. Стужук, юрист, яка практикує в м. Андрушівка Житомирської області.

3. Про заяву було повідомлено Уряд України (далі – Уряд).

ФАКТИ

4. Інформація про заявника та відповідні деталі заяви наведені у таблиці в додатку.

5. Заявник скаржився на надмірну тривалість досудового тримання його під вартою. Він також висунув інші скарги за положеннями Конвенції.

ПРАВО

1. СТВЕРДЖУВАНЕ ПОРУШЕННЯ ПУНКТУ 3 СТАТТІ 5 КОНВЕНЦІЇ

2. Заявник скаржився головним чином на надмірну тривалість тримання його під вартою під час досудового розслідування. Він посилався на пункт 3 статті 5 Конвенції, яка передбачає таке:

Пункт 3 статті 5

«3. Кожен, кого заарештовано або затримано згідно з положеннями підпункту “с” пункту 1 цієї статті, має негайно постати перед суддею чи іншою посадовою особою, якій закон надає право здійснювати судову владу, і йому має бути забезпечено розгляд справи судом упродовж розумного строку або звільнення під час провадження. Таке звільнення може бути обумовлене гарантіями з'явитися на судові засідання.»

3. Суд зазначає, що загальні принципи щодо права на судовий розгляд упродовж розумного строку або звільнення під час

провадження, гарантованого пунктом 3 статті 5 Конвенції, наведені в низці попередніх рішень (див., серед багатьох інших джерел, рішення у справах «Кудла проти Польщі» [ВП] (*Kudla v. Poland*) [GC], заява № 30210/96, пункт 110, ЄСПЛ 2000–XI та «Маккей проти Сполученого Королівства» [ВП] (*McKay v. The United Kingdom*) [GC], заява № 543/03, пункти 41 – 44, ЄСПЛ 2006–X з подальшими посиланнями).

4. У керівних справах «Харченко проти України» (*Kharchenko v. Ukraine*) (заява № 40107/02 від 10 лютого 2011 року) та «Ігнатов проти України» (*Ignatov v. Ukraine*) (заява № 40583/15 від 15 грудня 2016 року) Суд уже встановлював порушення щодо питань, аналогічних тим, що розглядаються у цій справі.

5. Розглянувши всі надані матеріали, Суд не вбачає жодних фактів або аргументів, здатних переконати його дійти іншого висновку щодо прийнятності та суті цих скарг. З огляду на свою практику з цього питання Суд вважає, що у цій справі тривалість тримання заявника під вартою під час досудового розслідування була надмірною.

6. Отже, ці скарги є прийнятними та свідчать про порушення пункту 3 статті 5 Конвенції.

II. ІНШІ СТВЕРДЖУВАНІ ПОРУШЕННЯ ЗА УСТАЛЕНОЮ ПРАКТИКОЮ

11. Заявник подав інші скарги за підпунктом «с» пункту 1 та 4 статті 5, які також порушували питання відповідно до Конвенції, враховуючи відповідну усталену практику Суду (див. у таблиці в додатку). Ці скарги не є явно необґрунтованими у розумінні підпункту «а» пункту 3 статті 35 Конвенції або неприйнятними з будь-яких інших підстав. Тому вони мають бути визнані прийнятними. Розглянувши всі наявні у нього матеріали, Суд доходить висновку, що ці скарги також свідчать про порушення Конвенції з огляду на висновки в рішеннях у наведених справах «Харченко проти України» (*Kharchenko v. Ukraine*) , (заява № 40107/02, рішення від 10 лютого 2011 року), пункти 71, 74, 78-81 та 85-86; «Баріло проти України» (*Barilo v. Ukraine*) (заява № 9607/06 від 16 травня 2013 року), пункти 91-98; та «Гал проти України» (*Gal v. Ukraine*), (заява № 6759/11 від 16 квітня 2015 року) пункт 32.

III. ІНШІ СКАРГИ

12. Заявник також подав скарги за пунктом 1 статті 6 Конвенції на надмірну тривалість провадження у його справі та, що суд, який розглядав його справу, не був «судом, встановленим законом». Суд розглянув ці скарги і вважає, що з огляду на всі наявні у нього матеріали та оскільки питання скарги знаходяться в його компетенції, вони не

розкривають жодних ознак порушення прав і свобод, встановлених Конвенцією або протоколами до неї.

13. З огляду на викладене Суд вважає, що зазначені скарги мають бути відхилені відповідно до пунктів 3 та 4 статті 35 Конвенції.

IV. ЗАСТОСУВАННЯ СТАТТІ 41 КОНВЕНЦІЇ

14. Стаття 41 Конвенції передбачає:

«Якщо Суд визнає факт порушення Конвенції або протоколів до неї і якщо внутрішнє право відповідної Високої Договірної Сторони передбачає лише часткове відшкодування, Суд, у разі необхідності, надає потерпілій стороні справедливу сатисфакцію.»

15. З огляду на наявні в нього документи та свою практику (див., зокрема, згадане рішення у справі «Ігнатов проти України» (*Ignatov v. Ukraine*), пункт 57) Суд вважає за доцільне присудити суми, зазначені в таблиці у додатку.

16. Суд вважає за належне призначити пеню на підставі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, до якої має бути додано три відсоткові пункти.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Оголошує* скарги щодо надмірної тривалості досудового тримання під вартою та інші скарги відповідно до усталеної практики Суду, зазначені в таблиці у додатку, прийнятними, а решту заяви неприйнятною;
2. *Постановляє*, що було порушено пункт 3 статті 5 Конвенції щодо надмірної тривалості досудового тримання під вартою;
3. *Постановляє*, що було порушення Конвенції щодо інших скарг, поданих за усталеною практикою Суду (див. таблицю у додатку);
4. *Постановляє*, що:
 - (a) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені у таблиці в додатку, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;
 - (b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.

РІШЕННЯ У СПРАВІ «СТУЖУК ПРОТИ УКРАЇНИ»

Учинено англійською мовою та повідомлено письмово 11 лютого 2021 року відповідно до пунктів 2 і 3 Правила 77 Регламенту Суду.

Лів Тігерштедт
(*Liv Tigerstedt*)
В.о. заступника Секретаря

Івана Джеліч
(*Ivana Jelić*)
Голова

РІШЕННЯ У СПРАВІ «СТУЖУК ПРОТИ УКРАЇНИ»

ДОДАТОК

Заяви зі скаргами за пунктом 3 статті 5 Конвенції (надмірна тривалість досудового тримання під вартою)

№ заяви, дата подання	П.І.Б. заявника, дата народження	Період тримання під вартою	Тривалість тримання під вартою	Інші стверджувані порушення за усталеною практикою	Сума, присуджена кожному заявнику в якості відшкодування матеріальної та моральної шкоди і судових та інших витрат (в євро) ¹	Сума, присуджена за кожною заявою в якості відшкодування судових та інших витрат (в євро) ²
48021/13 18.07.2013	Віктор Григорович СТУЖУК 1963 рік	3 01.04.2010 до 03.04.2013	2 роки, 11 місяців та 25 днів	П. 4 ст. 5 - надмірна тривалість судового перегляду законності тримання під вартою - під час провадження заявник подав численні клопотання про застосування до нього підписки про невиїзд та застави, які були відхилені без належного вивчення його аргументів, клопотання від 01.07.2013 розглянуто судом 31.01.2013. Пп. «с» п. 1 ст. 5 - незаконне досудове тримання під вартою – 1) з 04.10.2010 до 19.04.2010, коли заявник був затриманий. 12 квітня 2010 року суд продовжив тримання його під вартою на 9 днів на підставі статті 165-2 Кримінального процесуального кодексу України, яка передбачає таке продовження, якщо питання про тримання під вартою не може бути вирішено і потребує збору додаткових матеріалів (див. «Барило проти України» (<i>Barilo v. Ukraine</i>), № 9607/06, пункти 91-98, від 16 травня 2013 р., та «Галь проти України» (<i>Gal v. Ukraine</i>), № 6759/11, пункти 32, від 16 квітня 2015 р.); 2) з 10.09.2010 до 27.09.2010 - строк тримання заявника під вартою під час досудового розслідування, закінчився у першу вказану дату і в невстановлену дату його справа була передана до суду, який ухвалив рішення про його подальше тримання під вартою до другої вказаної дати (див. «Харченко проти України» (<i>Kharchenko v. Ukraine</i>), № 40107/02, пункт 71, від 10 лютого 2011 р.); 3) з 27.09.2010 до 04.04.2013, коли заявник був затриманий на підставі рішень суду першої інстанції, які відмовляли в задоволенні його клопотань про звільнення, не навівши належних причин для цього, аналізу ризиків та часових обмежень (див. «Харченко проти України» (<i>Kharchenko v. Ukraine</i>), № 40107/02, пункт 74, від 10 лютого 2011 р.).	5 850	250

¹ Та додатково будь-який податок, що може нараховуватись заявнику.

² Та додатково будь-який податок, що може нараховуватись заявнику.